מאימתי פרק ראשון ברכות ח

עם רעון . לגמרי יש שעה שהיא של רעון : **כביר נא ימאם** . תפלת הרביים לא ימאם : **מקרב לי** . ממלחמות הבחות עלי : **כי ברביים היו עמדי** . שהתפללו עמי : **פדה בשלום** . זה שעסק בדברי שלום דהייבו תורה דכתיב וכל נתיבותיה שלום (משלי ג) וכן גמילות חסדים נמי שלום הוא שמתוך שגומל חסד בגופו תורה אור לחביריו הוא מכיר שהוא לוהבו ובלתבים לידי לחוה ושלום : **הנני נופשם מעל לדמשם** . סיפיה דקרא הוא: **מקדמי** - שחריים : **מחשכי** . ערבים כלומר מתריכין בבית הכנסת: **שיעור של שני פחמים** . רוחב יכום לפים של יקב שמוך לפחת דגרגה עליו כמשוי עכוד בית הכנסת ויהא מזומן שמוך לפחת לנחת: **יתפלל לעת מלא** . יתפלל שיהו מלויין לו כשילטוך : **לעת מלא זו מיסה** . שיעור במיסה יפה ומהי : **לסברא** . לישטר"לגלומטן בלע"ז שבתוך הגוף: **כחיורא בגבבא דעמרא דלחורי נשרא** . כעגפי הסיריס הנסבכים בגזע הגמר בשדה עוסק בחזקה ומשליך לאחור שלי לפסר שלא יפחת הגמר עמה: **כפיטורי כפי וסט.** יש לוקייטום יש בו מקומות שהיו מקבל ברזל ומחברין לוחי הספינה ע"י חבלים ועקלים שהוחבי' בעקביו ומוקעין לוחו בדוחק לפי שהם גסין כמדת העקב : **פיטורי** . חבלים דמתרגמינן ופטורי ליליס (מלכים ו) לחטוין : **כפי וסט** . הוא העקב שהוא ענול כפי וסט: **כמשחל בניתא מחלבא.** כמוך שיש מעך מחוך החלב : **זיבולא בחריסא שלמא.** שיהא לו שלוש כל ימי חייו ולא ביום קבורתו עד שהלכת עפר החרוכה שבכיסוי קבורתו : **זיבולא** . פלא"ד שלע"ז : **לעת מלא זה בית הכסא** . שיהא לך במקום שיש בית הכסא שמוך לו לפי שהיתה קרקע של בבל מלולת מים ואין יכולין לחפור שם חפירות והיו לריכין לגלות בשדות ולהתרחק מלך : **המלויים** . לוין ולסיפא לבול : **כיני עמודי** . שבית המדרש נכון עליהם מלמעלה : **שכל זמן שמעני בן גרגי קייס כו'.** לשמוך למיתה שמעי כתיב ויתחתן שלמה לת פרעה (מלכים ג ג): **פה דכייף ליה** . שם כפוף הוא לרבו לקבל תוכחתו יותר מלולו. ולא נלו טוב להתרחק ממנו ויהי שוגג ולא יהי מזיק : **מהדר לפיה וגרים** . שנאמר בספר תורה : **ישנים פרשיותיו** . של כל שבת ושבת : **ואפילו**

(ה) **רב** שמת מהדר לפיה וגרים . ול"ת והא לתרוין בסותה (פ"ו ד' לט.)מלי דלתרי' וכפתחו עמדו כל העם (מחמיה ח) כיון שנפתח ספר תורה לחטור לספר לפני בדבר הלבה.ויש לומר התם לייתי בקול רם כדי שלא יבטלו קול קריאת התורה והכא לייתי בנחת. והאי דקא מהדר לפיה רבותא משמע לע"ג דמהדר לפיה שגרחה כמיני ספר תורה שפיר דמי והאי דמהדר לפיה כדי שיכון גרשתו.ולך לנפש (מגילה פ"ל) כתב רש"ג מפרשי דוקא שיש שם עשרה לתריני לז יכול לגמול . לבל יהין שם עשרה כי שם עמו לף . והכא מיירי שהיו שם עשרה בלא הוא וטוד תירץ הלנפסי שאני רב שהיה שרוחו לומנתו הוא . (ו) ואלן מסתבר לן כי הלי *תירוגמא*: **שנים** מקרא ואחד ול"ג תרגום . יש מפרשים והוא הדין ללועזות בלע"ז שלהן הוי כמו תרגום

(ו) אמר הקב"ה כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני מבין אומות העולם אמר ר"ל כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל נקרא שכן רע שנאמר כה אמר ה' על כל שכני הרעים הנוגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל ולא עוד אלא שגורם גלות לו ולבניו שנא' הנני נותשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם . אמרו ליה לר' יוחנן איכא סבי בבבל דלא מלו לעתיד לבא אלא אמר להו מקרא אחד אומר למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה כתיב אבל ברעה לארץ לא כיון דאמרי ליה מקדמי ומחשכי לבי כנישתא אמר היינו דאהני להו כדאמר ר' יהושע בן לוי לבניה קדימו וחשיכו ועיילו לבי כנישתא כי היכי דתורכו חיי א"ר אחא ברבי חנינא מאי קרא אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמור מזוות פתחי וכתיב בתריה כי מוצאי מצא חיים . אמר רב חסדא לעולם יכנס אדם שני פתחים בבית הכנסת שני פתחים כלקא דעתך אלא אימא שיעור שני פתחים ואחר כך יתפלל : על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא אמר ר' חנינא לעת מצא זו אשה שנא' מצא אשה מצא טוב *במערבא כי נסיב אינש אתתא אמרי ליה הכי מצא או מוצא מצא דכתיב מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה' מוצא דכתיב ומוצא אני מר ממות את האשה וגו' ר' נתן אומר לעת מצא זו תורה שנאמר כי מוצאי מצא חיים וגו' רב נחמן בר יצחק אמר לעת מצא זו מיתה שנא' למות תוצאות תניא נמי הכי תשע מאות ושלשה מיני מיתה נבראו בעולם שנאמר למות תוצאות תוצאות בגימטריא הכי הוו קשה שבכלן אסכרא ניחא שבכלן נשיקה אסכרא דמיא כחיזרא בגבבא דעמרא דלאחורי נשרא ואיבא דאמרי כפיטורי בפי ושט נשיקה דמיא כמשחל בניתא מחלבא ר' יוחנן אמר לעת מצא זו קבורה א"ר חנינא מאי קרא השמרים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר אמר רבה בר רב שילא היינו דאמרי אינשי ליבעי אינש רחמי אפילו עד זיבולא בתרייתא שלמא מר זוטרא אמר לעת מצא זה בית הכסא אמרי במערבא הא דמר זוטרא עדיפא מכלהו . אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא אמר ליה הכי אמר רב חסדא מאי דכתי' אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה' שערים המצויינים (ג) בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות והיינו דאמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד . *ואמר אביי מריש הוה גריסנא בגו ביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד ·לא הוה מצלינא אלא היכא דגריסנא · *רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוו להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוו גרסי : ואמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא גדול הנהנה מיגיעו (ג) יותר מירא שמים דאילו גבי ירא שמים כתיב אשרי איש ירא את ה' ואילו גבי נהנה מיגיעו כתיב יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך *אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא ולגבי ירא שמים וטוב לך לא כתיב ביה : ואמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא לעולם ידור אדם במקום רבו שכל זמן ששמעי בן גרא קיים לא נשא שלמה את בת פרעה והתניא אל ידור לא קשיא הא דכייף ליה הא דלא כייף ליה: אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי מנחם אמר ר' אמי מאי דכתי' ויעזבו ה' יכלו זה המניח ס"ת (ז) ויוצא רבי אבהו נפיק בין גברא לגברא. בעי רב פפא בין פסוקא לפסוקא מהו תיקו רב ששת מהדר אפיה וגרים אמר אנן בדידן ואינהו בדידהו : אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום ואפילו

[יומא סח: תענית כד: יבמות עב. סנהדרין סד.]

[ויקרא רבה פרשה ל"ד ד"ה ויעזבו]

[ירושלמי פאה פ"ב ה"ד]

[ירושלמי ברכות